

Czwartek 27 października 2005

3. wnosi o ochronę ludności saharyjskiej i poszanowanie dla jej praw podstawowych, zwłaszcza prawa do wolności wypowiedzi i swobody przemieszczania się, zgodnie z postanowieniami Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka oraz traktatami i konwencjami międzynarodowymi w zakresie praw człowieka;
4. popiera sprawiedliwe i trwałe rozwiązanie konfliktu w Saharze Zachodniej, oparte na prawie międzynarodowym i jego poszanowaniu, zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ, a w szczególności z rezolucją nr 1495;
5. zwraca się do Królestwa Maroka, Frontu Polisario, państw sąsiadujących oraz Unii Europejskiej o pełną współpracę z ONZ w celu zakończenia procesu dekolonizacji Sahary Zachodniej;
6. zwraca się do Rady i Państw Członkowskich o aktywne wspieranie wysiłków ONZ na rzecz zachowania naturalnych zasobów energii Sahary Zachodniej jako terytorium nieautonomicznego, będącego przedmiotem procesu dekolonizacyjnego, jak stwierdza opinia prawna (2002) Zastępcy Sekretarza Generalnego ONZ ds. Prawnych, Hansa Correla;
7. z zadowoleniem przyjmuje nominację przez Sekretarza Generalnego ONZ osobistego wysłannika ds. Sahary Zachodniej w osobie ambasadora Van Valsuma, a także wyznaczenie Francesco Bastagaliego jako specjalnego przedstawiciela odpowiedzialnego za misję ONZ w sprawie referendum w Saharze Zachodniej, co powinno przyczynić się do zaktywizowania procesu pokojowego w Saharze Zachodniej;
8. zachęca nowego specjalnego wysłannika Sekretarza Generalnego ONZ do przedstawienia sprawozdania Komisji Spraw Zagranicznych i jej podkomisjom, a także delegacji ds. stosunków z państwami Maghrebu;
9. zwraca się do rządu Maroka o ułatwienie wolnego dostępu do terytorium Sahary Zachodniej niezależnym obserwatorom międzynarodowym, przedstawicielom organizacji obrony praw człowieka, jak również międzynarodowej prasie; w związku z tym ubolewa nad wydalaniem kilku delegacji europejskich;
10. uważa, że wyjazd delegacji Parlamentu Europejskiego na miejsce przyniesie nowe informacje na temat sytuacji i jest przekonany, że wspomniana delegacja będzie mogła przeprowadzić swoją misję bez przeszkód i w przewidzianym terminie, tj. w styczniu 2006 r.
11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Państw Członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Przewodniczącemu Unii Afrykańskiej, jak również rządowi Maroka i przywódcom Frontu Polisario.

P6_TA(2005)0415

Uzbekistan

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Uzbekistanu

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie republik Azji Środkowej i Uzbekistanu, w szczególności rezolucję z dnia 9 czerwca 2005 r.⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie rocznego sprawozdania na temat praw człowieka na świecie w roku 2004 oraz w sprawie polityki UE w tym zakresie⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie praw człowieka w Genewie w sprawie priorytetów i zaleceń UE na 61 sesję Komisji Praw Człowieka ONZ w Genewie (14 marca — 22 kwietnia 2005 r.)⁽³⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0239.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0150.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0051.

Czwartek 27 październik 2005

- uwzględniając raport Urzędu na rzecz Instytucji demokratycznych i Praw człowieka Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE/ODIHR) w sprawie wydarzeń w Andżanie,
 - uwzględniając umowę o Partnerstwie i Współpracy pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi a Republiką Uzbekistanu, która weszła w życie z dniem 1 lipca 1999 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych UE z dnia 23 maja, 13 czerwca, 18 lipca i 3 października 2005 r.,
 - uwzględniając dokument w sprawie Strategii Komisji dla Azji Środkowej na lata 2002-2006,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że rząd Uzbekistanu nie wydał jeszcze zgody na przeprowadzenie niezależnego dochodzenia w sprawie zdarzeń z 13 maja 2005 r. w Andżanie; mając na uwadze, że według raportów organizacji praw człowieka nieustalona liczba cywilów, według niektórych świadków — kilkuset, zostało zastrzelonych, a jeszcze większa liczba zranionych przez „rządowe siły bezpieczeństwa”;
- B. mając na uwadze, że międzynarodowe organizacje praw człowieka doniosły o aresztowaniu tysięcy osób w celu zatuszowania prawdy; mając na uwadze, że zatrzymanym osobom poważnie zagraża, że zostaną przeciwko nim użyte tortury i inne brutalne zachowania oraz mając na uwadze, że wiele osób oskarżono o popełnienie poważnych przestępstw i grozi im w związku z tym, że w wyniku niesprawiedliwych procesów zostaną skazane na karę śmierci;
- C. mając na uwadze, że najbardziej niezależni dziennikarze krajowi oraz działacze praw człowieka są zastraszani przez służby bezpieczeństwa lub zostali wywiezieni z kraju,
- D. mając na uwadze, że władze uzbeckie postanowiły przesunąć na późniejszy termin VI posiedzenie Parlamentarnej Komisji Współpracy UE-Uzbekistan z udziałem delegacji Parlamentu Europejskiego, która wyraziła życzenie udania się do Andżanu i spotkania z organizacjami pozarządowymi oraz osobami, które uczestniczyły w tych zdarzeniach,
- E. mając na uwadze, że obecnie toczy się w Taszkencie proces piętnastu mężczyzn, oskarżonych o to, że jako przywódcy zbrojnych zamieszek w Andżanie, próbowali oni obalić rząd i ustanowić państwo islamskie,
- F. mając na uwadze, że Leandro Despouy, specjalny sprawozdawca ONZ ds. niezależności sędziów i obrońców wyraził wątpliwości co do sprawiedliwości toczącego się procesu i wezwał do umożliwienia dostępu do oskarżonych,
- G. mając na uwadze, że grupa 439 uchodźców uzbeckich, uciekających do granicy kirgiskiej po powstaniu z 13 maja 2005 roku, została przewieziona do obozu ONZ w Rumunii; mając na uwadze, że sytuacja pozostałych uchodźców pozostaje niewyjaśniona,
- H. mając na uwadze, że rozwój społeczeństwa obywatelskiego jest podstawowym krokiem na drodze zapewnienia krajowi prawidłowo działającej demokracji, stabilności i spójności społecznej, które mają zasadnicze znaczenie dla skutecznego zwalczania wszelkich zagrożeń wynikających z religijnego ekstremizmu,
- I. mając na uwadze, że dla rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w Uzbekistanie, podobnie jak w krajach ościennych, domaga się bardziej otwartego społeczeństwo, w którym swobody indywidualne i prawa człowieka będą w pełni respektowane, jak również domaga się rzeczywistego postępu na drodze rozwoju demokracji,
1. wzywa Komisję Europejską do umieszczenia w rezerwie środków przyznanych w rocznym budżecie Unii Europejskiej na „projekty krajowe i instytucjonalizację” w Uzbekistanie, bez uszczerbku dla pomocy humanitarnej;
 2. potępia odmowę rządu Uzbekistanu zapewnienia przejrzystości oraz jego wycofanie się z kontaktów zewnętrznych i podkreśla jak ważne jest dla międzynarodowej komisji śledczej, aby mieć możliwość natychmiastowego wyjaśnienia okoliczności zaistniałych wokół wydarzeń z maja 2005 r. w regionie Andżanu oraz swobodnego uczestniczenia w toczących się procesach;

Czwartek 27 października 2005

3. ponownie kładzie nacisk na znaczenie stosunków pomiędzy UE i Uzbekistanem oraz nieprzerwanego dialogu i uznaje zasadniczą rolę Uzbekistanu w regionie Azji Środkowej, lecz podkreśla, że stosunki te muszą opierać się na wzajemnym poszanowaniu zasad demokracji, rządów prawa i praw człowieka, zgodnie z tym co zostało jasno określone w powyższej umowie o Partnerstwie i Współpracy pomiędzy Unią Europejską a Uzbekistanem;
4. z zadowoleniem przyjmuje i popiera decyzję podjętą na posiedzeniu Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych UE w dniu 3 października 2005 r. w sprawie wprowadzenia embarga na eksport broni i wyposażenia wojskowego oraz wszelkiego wyposażenia mogącego służyć stosowaniu represji wewnętrznych do Uzbekistanu, wdrażania restrykcji odnośnie pozwolenia wjazdu do UE obywateli uzbeckich ponoszących bezpośrednią odpowiedzialność za zdarzenia w Andżanie oraz bezterminowego zawieszenia wszystkich spotkań technicznych zaplanowanych w ramach umowy o Partnerstwie i Współpracy, jak również w sprawie zmiany orientacji i redukcji programu TACIS w celu wspierania wzmożonego skoncentrowania się na potrzebach ludności, demokracji i prawach człowieka oraz na nawiązywaniu kontaktów z uzbeckim społeczeństwem obywatelskim;
5. nalega, aby rząd Uzbekistanu wypuścił na wolność wszystkich działaczy praw człowieka, dziennikarzy i członków opozycji politycznej, którzy są nadal przetrzymywani i umożliwił im swobodną pracę bez obaw, że będą obiektem prześladowań oraz aby zaprzestął zastraszania organizacji pozarządowych;
6. wzywa do przywrócenia wolności prasy, co wiąże się z zarzuceniem środków sądowych podjętych przeciwko krajowym środkom masowego przekazu i organizacjom pozarządowym pragnącym promowania różnorodności informacyjnej; potępia wszelkie przeszkody w zakresie swobody wypowiedzi obywateli;
7. nalega, aby proces osób oskarżonych o spisek mający na celu wywrócenie rządu uzbeckiego był w pełni zgodny z zasadami prawa międzynarodowego i otwarty dla niezależnych obserwatorów, którzy powinni uzyskać pozwolenie na nieograniczony dostęp do procesu; zwraca uwagę na decyzję władz uzbeckich w sprawie zgody na obecność obserwatorów OBWE podczas tych procesów;
8. oczekuje od władz uzbeckich umożliwienia wizyty w Andżanie oraz spotkań posłów uczestniczących w VI posiedzeniu Parlamentarnej Komisji Współpracy UE-Uzbekistan z opozycją, organizacjami pozarządowymi oraz niezależnymi mediami;
9. wzywa władze kirgiskie, aby nie deportowały aresztowanych uchodźców do czasu aż rząd Uzbekistanu nie będzie w stanie im zagwarantować niezależnego i sprawiedliwego procesu oraz zapewnić organizacjom humanitarnym dostęp do osób aresztowanych;
10. zobowiązuje Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Specjalnemu Przedstawicielowi UE ds. Azji Środkowej, prezydentowi, rządowi i parlamentowi Uzbekistanu oraz Kirgistanu, Sekretarzowi Generalnemu ONZ oraz Sekretarzowi Generalnemu OBWE.

P6_TA(2005)0416

Sprawa Tenzina Deleka Rinpoczego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Tenzina Deleka Rinpoczego

Parlament Europejski,

- mając na uwadze swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Tybetu i sytuacji praw człowieka w Chinach,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 18 listopada 2004 r. „Tybet, sprawa Tenzina Deleka Rinpoczego”⁽¹⁾ oraz z dnia 13 stycznia 2005 r. w sprawie Tybetu⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie rocznego raportu dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2004 oraz w sprawie polityki Unii Europejskiej w tym zakresie⁽³⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 E z 18.8.2005, str. 122.

⁽²⁾ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005, str. 158.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0150.